

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας

Θέμα: Θερμική και χημική αλλοίωση του Παγασητικού Κόλπου από τη σχεδιαζόμενη εγκατάσταση LNG

Οι συνεχιζόμενες μαζικές κινητοποιήσεις πολιτών, επιστημονικών φορέων και της τοπικής αυτοδιοίκησης στη Μαγνησία (δύο φορές η Περιφέρεια Θεσσαλίας έχει εκφραστεί αρνητικά) καταδεικνύουν τη βάσιμη ανησυχία και την απόλυτα δικαιολογημένη άρνηση των πολιτών στην προοπτική εγκατάστασης Πλωτής Μονάδας Αποθήκευσης και Αεριοποίησης (FSRU) υγροποιημένου φυσικού αερίου (LNG) στον Παγασητικό Κόλπο.

Η υλοποίηση μιας τέτοιας βαριάς βιομηχανικής εγκατάστασης μέσα σε έναν κλειστό, αβαθή, σεισμογενή και ιδιαίτερα ευαίσθητο κόλπο στερείται κάθε περιβαλλοντικής και επιστημονικής λογικής, τη στιγμή που ο ίδιος ο τότε αρμόδιος Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας, κ. Θεόδωρος Σκυλακάκης, έχει δηλώσει (στις 8 Ιουλίου 2024) ότι «το έργο δεν εξυπηρετεί την ενεργειακή ασφάλεια της χώρας, καθώς οι ανάγκες έχουν υπερκαλυφθεί μέσω της Ρεβυθούσας και του FSRU της Αλεξανδρούπολης. Η επένδυση αφορά κυρίως τροφοδοσία εκτός χώρας και δεν διαθέτει προοπτικές οικονομικής και πολιτικής βιωσιμότητας στη συγκεκριμένη συγκυρία».

Ενώ λοιπόν το ίδιο το Υπουργείο παραδεχόταν την έλλειψη σκοπιμότητας, οι διαδικασίες προχωρούν, αγνοώντας ότι σύμφωνα με τα τεχνικά χαρακτηριστικά της διαδικασίας επανααεριοποίησης, το LNG (το οποίο μεταφέρεται στους -162°C) απαιτεί τη συνεχή χρήση τεράστιων ποσοτήτων θαλασσινού νερού για τη θέρμανσή του. Το νερό αυτό επανεισάγεται στη θάλασσα σε σημαντικά χαμηλότερη θερμοκρασία, προκαλώντας φαινόμενα θερμικής ρύπανσης. Παράλληλα, για την αποφυγή βιορρύπανσης στο εσωτερικό των εγκαταστάσεων, χρησιμοποιούνται βιοκτόνες ουσίες, όπως το χλώριο, οι οποίες απορρίπτονται στο θαλάσσιο περιβάλλον.

Σε έναν κλειστό κόλπο με περιορισμένη ανανέωση υδάτων, όπως ο Παγασητικός, η συνεχής διάθεση ψυχρού και τοξικού νερού ενδέχεται να επιφέρει σοβαρές επιπτώσεις στη θαλάσσια βιοποικιλότητα, με κίνδυνο υποβάθμισης των οικοσυστημάτων και ανεπανόρθωτες συνέπειες για την αλιεία και τον τουρισμό της περιοχής.

Παράλληλα, η εγγύτητα της σχεδιαζόμενης μονάδας με πυκνοκατοικημένες περιοχές και τουριστικά θέρετρα εγκυμονεί τον κίνδυνο ενός μεγάλου βιομηχανικού ατυχήματος (έκρηξη ή πυρκαγιά από διαρροή μεθανίου), μετατρέποντας τον κόλπο σε μια εν δυνάμει «ωρολογιακή βόμβα» για την περιοχή.

Με βάση τα παραπάνω, και δεδομένου ότι η Μαγνησία προσπαθεί ακόμη να ορθοποδήσει μετά τις πρόσφατες καταστροφικές θεομηνίες, η επιβολή ενός έργου υψηλού ρίσκου που απειλεί τον τουρισμό, την αλιεία, το περιβάλλον και την ίδια την ασφάλεια των κατοίκων συνιστά κατάφωρη παραβίαση της αρχής της προστασίας του πολίτη.

Κατόπιν των ανωτέρω,

Ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός

1. Διαθέτει το Υπουργείο εξειδικευμένες μελέτες που να αξιολογούν τις επιπτώσεις της συνεχούς απόρριψης ψυχρού και χλωριωμένου νερού σε έναν κλειστό θαλάσσιο σχηματισμό όπως ο Παγασητικός Κόλπος και να διασφαλίζουν την προστασία της θαλάσσιας ζωής, των κατοίκων και των αλιέων;

2. Σκοπεύει η σημερινή ηγεσία του Υπουργείου, συντασσόμενη με τη δήλωση του προκατόχου της περί έλλειψης σκοπιμότητας του έργου, να σεβαστεί την καθολική άρνηση της κοινωνίας της Μαγνησίας, και να ακυρώσει οριστικά ένα έργο που ταλανίζει την τοπική κοινωνία εδώ και σχεδόν τέσσερα χρόνια και ναρκοθετεί το μέλλον και την ανάπτυξη του τόπου;

Ο Ερωτών Βουλευτής

**Σπυρίδων Τσιρώνης
Βουλευτής Αχαΐας**